

Nr 168.

Av herr **Ericsson** i Sörsjön m. fl., om anslag till befrämjande av landsbygdens elektrifiering.

I statsverkspropositionen till innevarande års riksdag, punkt 115, nionde huvudtiteln, har Kungl. Maj:t föreslagit, att till främjande av landsbygdens elektrifiering måtte anvisas ett reservationsanslag av 2 000 000 kronor för budgetåret 1944/45. Det framlagda förslaget om ett så jämförelsevis ringa belopp till ifrågavarande ändamål förefaller något egendomligt i beaktande av det förhållandet, att elektrifieringsberedningen beräknat medelsbehovet för budgetåret till 7 000 000 kronor. Av den något knapphändiga redogörelsen åtföljande detta ärende framgår, att inom statens industrikommission påginge vissa undersökningar rörande möjligheterna av återgång till oljetransformatorer vid den fortsatta elektrifieringen, vilka beräknas kunna slutföras i februari månad. Huruvida en eventuell återgång till användning av oljetransformatorer kommer att påverka medelsanvisningen i fortsättningen i så måtto, att en förhöjning av det föreslagna anslagsbehovet kan tänkas förekomma i samband med den särskilda proposition i ämnet, som vederbörande departementschef signalerar, lämnas tyvärr ingen anvisning om. Vid sådant förhållande kan för ögonblicket ej räknas med högre anslagssumma för den tid, varom här är fråga, än 2 000 000 kronor, och att denna måste bli i hög grad otillräcklig är väl ganska uppenbart. Därest Kungl. Maj:ts förslag rörande medelsanvisning oförändrat bifalles och inga medel därutöver bli tillgängliga för ändamålet, så skulle detta innebära, att endast ett mindre antal av föreliggande och beräknade ansökningar om elektrifieringsbidrag kunna effektueras. Givetvis är tillkomsten av elektriska företag beroende av materialtillgången inom landet, och självklart är att medelsanvisningen regleras i förhållande härtill. Visserligen har under krigstiden en viss knapphet förefunnits i fråga om för elektrifieringsföretag nödvändiga material, men även om på grund härav ransonering befunnits nödvändig, så kan det knappast sägas, att situationen varit helt otillfredsställande. I all synnerhet kunna förhållandena på detta område nu icke jämföras med tillståndet vid tidpunkten för förra världskriget, då materialbristen var så pass stor, att beträffande åtskilliga anläggningar mindre tillfredsställande material måste användas. Det framgår av uttalanden på sakkunnigt håll, att några elektriska anläggningar med användning av mindervärdigt material under nuvarande krigstid icke vare sig kommit eller behövt komma till utförande.

Det torde finnas tillräcklig anledning förutsätta, att när elektrifieringsberedningen föreslår Kungl. Maj:t att till främjande av landsbygdens elektrifiering för budgetåret 1944/45 upptaga ett anslag av 7 000 000 kronor, också nämnda beredning är medveten om att erforderliga material finnas tillgängliga för anslaget användning. Man kan nämligen icke dra den slutsatsen, att denna på här föreliggande område högst sakkunniga instans så där utan vidare gör hugg i tomma luften. Enär alltså de av Kungl. Maj:t föreslagna medlen äro otillräckliga och då det här är fråga om en verksamhet, som är till stort gagn för utvecklingen och trevnaden på landsbygden, så bör verksamheten icke reduceras av den anledningen, att tillräckliga medel ej ställas till förfogande. Under hänvisning till vad ovan anförts tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till främjande av landsbygdens elektrifiering för budgetåret 1944/45 anvisa ett reservationsanslag av 7 000 000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1944.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Nils A. Larsson
i Östersund.

J. F. Grym.

K. G. Viklund.

K. J. Andersson.

Erik Severin,
Gävle.

Jon. N. Jonsson
i Fjäle.

A. Hermansson.

A. S. Fält.

Fridolf Thapper.

Karl Falk.

H. E. Nordström.

Verner Hedlund.

Ernst Berg.

Bertil Andersson,
Surahammar.